

TKP V. KONGRESİ (1985)

SENDİKALAR ÜZERİNE KARAR

Türkiye'de işçi sınıfının iş ve yaşam koşullarında hem göreceli hem de mutlak kötüleşme vardır ve açık seçik, gözle görülür boyutlardadır.

Buna karşılık, özellikle 12 Eylül'den sonra çıkarılan yasalar, ekonomik-sendikal savaşımla yasaklarla boğmaya, engellemeye yöneliktir .Birçok işkolunda grev yasaktır. Uygulanabildiği işkolunda ise grev, sendikal savaşımında bir silah olmaktan çıkarılmıştır.

İşçi sınıfımız, gerek iş ve yaşam koşullarının dayanılmazlığı, gerek sendikal savaşımın engellenmesi karşısında son derece öfkeli. Bu öfkenin hemen bir patlamaya dönüşmemesi, işçi sınıfımızın duyguyla değil mantıkla hareket etmesi nedeniyledir. İleri işçiler, Türkiye'de sendikal savaşımın taşıdığı derin siyasal anlamı biliyorlar, hele ki bir karşı-devrim döneminin ardından yapılacak çıkışlarda örgütlülüğün önemini görüyorlar.

Bugün en büyük sendikal örgüt olan Türk-İş'in üst yönetimi düpedüz burjuva çizgidedir. Bu nedenle sendikal durumu burjuvazinin çıkarları çerçevesinde tutmak, savaşımı olabildiğince ertelemek için elinden geldiğince çabalıyor .Ama aynı zamanda, sendikanın üst yönetimini elinde tutma kaygusuyla, tabanın giderek yükselen basıncı karşısında birşeyler yapma yönünde zorlanıyor.

Bir yandan işçi yığınlarındaki yoğun öfke, öte yandan Türk-İş yönetiminin oyalama taktikleri, daha iyi seçenekler yaratma gerekçesine taban oluşturuyor ve sendikal bölünmüşlüğü körükleyen girişimlere fırsat doğuyor.

Bu girişimlerin başında, sosyal demokrasi ve oportünizmin, DİSK'i yeniden örgütlemeye çabaları geliyor. DİSK davasında yargılananlarla dayanışma, sendika seçme özgürlüğü gibi doğru noktalardan hareketle, sosyal demokrasi ve oportünizm, sınıf savaşımının ve sendikal savaşımın çıkarları açısından yanlış, zararlı bir noktaya ulaşmak istiyorlar. Bunlar işçi sınıfımızın şanlı, devrimci sendikal savaşım geleneklerini bayraklaştıran DİSK'in adını kullanarak, kendi dar çıkarları doğrultusunda, sosyal demokrat/oportünist karması "yeni" bir DİSK oluşturmak istiyorlar.

DİSK davası büyük bir haksızlıktır. Bu sergilenmeli ve yargılananların sendikal alanda yeniden görev alabilmeleri garantilenmelidir.

İsteddiği sendikayı kurmak ve istediği sendikacıları göreve getirmek işçi sınıfımızın en doğal hakkıdır. Bu hak onu gaspedenlerin elinden koparılıp alınmalı, ancak DİSK'i yeniden kurma yönünde kullanılmamalıdır. DİSK'in bayraklaştırdığı devrimci sendikal savaşım gelenekleri Türk-İş içinde canlandırılmalı ve Türk-İş'e egemen kılınmalıdır.

Sendikal bölünmüşlüğü körükleyen girişimler arasında, her siyasetin "kendine ait" küçük sendikalar kurma çabaları da yer alıyor. Küçük burjuvazinin tekkeci, dar çıkarıcı, dükkancı yaklaşımını işçi hareketine taşımaya yönelik bu çabaları sergilemek ve engellemek gereklidir.

Bugün iş yasalarını parçalayacak, sendikal savaşımın önünü açacak doğrultuda her çıkış büyük önem taşıyor ve böyle her çıkışa dayanışma göstermek bir görevdir .Ancak böyle çıkışlar yapmak için daha iyi örgütsel seçeneği Türkİş dışında arama eğilimine karşı durmak gereklidir. Tam tersine, böyle çıkışların Türk-İş içinden kaynaklanması ve Türk-İş'in bunlara sahip çıkmaya zorlanması, iş yasalarıyla ve sendikal savaşımın önündeki öteki engellerle birlikte, Türk-İş'in, yıllardır haketmediği bir sendikal konumu tutan burjuva yönetimini de fırlatıp atmayı kolaylaştırır. Türk-İş dışında daha iyi örgütsel seçenek aramak yerine, Türk-İş'i aradığımız daha iyi örgütsel seçeneğe dönüştürmek en kestirme ve genel çıkar açısından en yararlı yoldur.

Tüm bunların ışığında kongremiz, önümüzdeki dönemde şunların yapılmasını karar altına alır:

1. İşçi sınıfının sendikal, ekonomik ve demokratik istemlerinin propaganda ve ajitasyonu, bu istemler doğrultusunda yığın eylemlerinin yaratılıp, geliştirilmesi yolunda yoğunlaştırılmalıdır.

2. Tüm sendikalarda yönetimde kim olduğuna bakmaksızın çalışma yürütülmelidir.